ԵԲՐԱՅԱԿԱՆ ՄԵՂԵԴԻՔ

Բայրընից

ԼԱ՛Ց ԵՂԻՐ ՆՈՑԱ

Լա՛ց եղիր նոցա, որք բաբելացւոց
Գետի մօտերքին արտաս-
ւում էին.
Որոնց սրբարանք ամայա-
ցել են.
Որոնց երկիրը երազ է դար-
ձել:

Լացի՛ր Յուդայի ջարդուած քնարը,
Լացի՛ր, վշտացիր հոն, ուր երբեմն էր
Օծեալն Աստուծոյ, ապրում են այժմիկ
Հեթանոսները:
Իսրայէլն ո՞ւր պէտք է լուանայ

Վիրաւոր ոտքեր· ե՞րբ պիտի նորից
Հնչէ, բարձրանայ երգը Սիօնի:
Նորից ե՞րբ պէտք է տաղը Յուդայի
Գրաւէ սրտեր, որք մի ժամանակ
Տրոփում էին ձայնիցը նրա:

Ազգ աստանդական, յոգնատանջ կրծքով,
Երբ պիտի փրկուիս ու հանգիստ գտնես:
Վայրի աղաւնին իւր բոյնն ունի,
Աղուէսը՝ մի որջ, մարդը՝ հայրենիք,
Բայց Իսրայէլը՝ միայն գերեզման:

Ե· Ճ·